

Papírváros-szilánkok

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 12. szám, 2019. március 22.

miért iszom, én rettenetes ember, vett ismét nagy levegőt, és a lánynak az az érzete támadt, hogy a hatalmas korty levegőtől akár meg is fulladhat az ember, de nem fulladt meg, hanem még egy pohár pálinkát kért, mire a zenész fölpattant, és angyali arccal behatolt a söntésbe vagy mifélébe, presszóba, borkimérésbe, étterembe, mindegy, hogy mibe, a lényeg, hogy ezt nem tudhatta pontosan, mivel háttal ült az ajtónak, és nem fordult meg még egyetlenegyszer sem, mert a hely mibenléte, szemben velünk, olvasókkal, csöppet sem mozdította meg a fantáziáját, egyszerűen nem érdekelte, maradjunk annyiban, oda be, a valahovába, ment az angyalarcú, és jött is szinte azonnal vissza, sokkal gyorsabb volt ez a megtérés az előzőnél, amiből arra következtetett, hogy első alkalommal a férfi magában töltekezett, mielőtt nekik rendelt volna, nyilván behajtott egy deci pálinkát, mert ezek, hallotta valahonnan a hangot, és nem ismerte föl, ki beszél hozzá, amikor egyedül vannak, akkor nem gatyáznak a pálinkával sem, nem ismerik a féldecit, csak a decit, és még jó, ha nem a két decit, mert a vizespohár minimum kétdecis,